

॥२४॥२५॥२६॥२७॥२८॥२९॥३०॥ शोणितसंघाताशोणितौघमयी ॥३१॥३२॥३३॥३४॥३५॥३६॥३७॥३८॥३९॥४०॥४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

कुंजराणां हयानां च वर्मिणां च समुच्चयः ॥ अग्निः श्वेनचितो नाम स च यज्ञे विधीयते ॥ २४ ॥ उत्तिष्ठते कबंधोत्रसहस्रे निहते तु यः ॥ स यूपस्तस्य शूरस्य खादिरोष्टा
स्तिरुच्यते ॥ २५ ॥ इडोपहृताः क्रोशंति कुंजरास्त्वं कुशोरिताः ॥ व्याघुष्टतलनादेन वषट्कारेण पार्थिव ॥ २६ ॥ उद्गाता तत्र संग्रामे त्रिसामा दुंदुभिर्नृप ॥ ब्रह्मस्वे
हियमाणे तु त्यक्त्वा युद्धे प्रियांतनुं ॥ २७ ॥ आत्मानं यूपमुत्सृज्य स यज्ञो नंतदक्षिणः ॥ भर्तुरर्थे च यः शूरो विक्रमे द्वाहिनीमुखे ॥ २८ ॥ न भयाद्विनिवर्तत तस्य लो
कायथामम ॥ नीलचर्मवृत्तैः खड्गैर्बाहुभिः परिघोपमैः ॥ २९ ॥ यस्य वेदि रूपस्तीर्णा तस्य लोकायथामम ॥ यस्तु नापेक्षते कंचित्सहायं विजये स्थितः ॥ ३० ॥ वि
गात्वा हिनीमध्यंतस्य लोकायथामम ॥ यस्य शोणितसंघाता भेरीमंडूककच्छपा ॥ ३१ ॥ वीरास्थि शर्करादुर्गामां स शोणितकर्दमा ॥ असिचर्मप्लवा घोराके
शशैवलशाद्वला ॥ ३२ ॥ अश्वनागरथैश्चैव संछिन्नैः कृतसंक्रमा ॥ पताकाध्वजवानीराहतवारणवाहिनी ॥ ३३ ॥ शोणितो दासु संपूर्णा दुस्तरा पारगैर्नरैः ॥ ह
तनागमहानक्रापरलोकवहा शिवा ॥ ३४ ॥ ऋषिखट्गमहानौका गृध्रकंकबलप्लवा ॥ पुरुषादानुचरिता भीरूणां कश्मलावहा ॥ ३५ ॥ नदीयोधस्य संग्रामे तद
स्यावभृतं स्मृतं ॥ वेदिर्यस्य त्वमित्राणां शिरोभ्यश्च प्रकीर्यते ॥ ३६ ॥ अश्वस्कंधैर्गजस्कंधैस्तस्य लोकायथामम ॥ पत्नीशालाकृता यस्य परेषां वाहिनीमुखं ॥ ३७ ॥
हविर्धानं स्ववाहिन्यास्तदस्या दुर्मनीषिणः ॥ सदस्यादक्षिणा योधा आग्नीध्रश्चोत्तरां दिशं ॥ ३८ ॥ शत्रुसेना कलत्रस्य सर्वलोकानदूरतः ॥ यदा तूभयतो व्यूहे भव
त्याकाशमग्रतः ॥ ३९ ॥ सास्यवेदिस्तदा यज्ञैर्नित्यं वेदास्त्रयोऽग्नयः ॥ यस्तु योधः परावृत्तः संत्रस्तो हन्यते परैः ॥ ४० ॥ अप्रतिष्ठः स नरकं याति नास्त्यत्र संशयः ॥ य
स्य शोणितवेगेन वेदिः स्यात्संपरिप्लुता ॥ ४१ ॥ केशमांसास्थि संपूर्णा स गच्छेत्परमां गतिं ॥ यस्तु सेनापतिरहत्वा तद्यानमधिरोहति ॥ ४२ ॥ स विष्णुविक्रमक्रा
मी बृहस्पतिसमः प्रभुः ॥ नायकं तत्कुमारं वायो वा स्यात्तत्र पूजितः ॥ ४३ ॥ जीवग्राहं प्रगृह्णाति तस्य लोकायथामम ॥ आहवे तु हतं शूरं न शोचेत कथंचन ॥ ४४ ॥
अशोच्यो हि हतः शूरः स्वर्गलोके महीयते ॥ न त्वन्नं नोदकं तस्य न स्नानं नाप्यशौचकं ॥ ४५ ॥ हतस्य कर्तुमिच्छंति तस्य लोकान् शृणुष्व मे ॥ वराप्सरः सहस्राणि शूर
मायोधने हतं ॥ ४६ ॥ त्वरमाणाभिधावंति मम भर्ता भवेदिति ॥ एतत्तपश्च पुण्यं च धर्मश्चैव सनातनः ॥ ४७ ॥ चत्वारश्चाश्रमास्तस्य यो युद्धमनुपालयेत् ॥ वृद्ध
बालौ न हंत व्यौ न च स्त्री नैव पृष्ठतः ॥ ४८ ॥ तृणपूर्णमुखश्चैव तवास्मीति च यो वदेत् ॥ जंभं वृत्रं बलं पाकं शतमायं विरोचनं ॥ ४९ ॥